

Δισαρχιερατικός Εσπερινός της Συγχωρήσεως στον κατάμεστο Ναό του Πολιούχου της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου, [Πολιούχου Βεροίας](#) τελέστηκε το απόγευμα της Κυριακής της Τυρινής, 17ης Μαρτίου 2024, ο [Εσπερινός της Συγχωρήσεως](#) χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αρεθούσης κ. Ηλιού (Πατριαρχείο Αντιοχείας), συγχοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και με τη συμμετοχή των κληρικών της πόλεως της [Βεροίας](#) και των περιχώρων.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ανέγνωσε τη συγχωρητική ευχή και ζήτησε συγχώρηση από το πλήθος των ευλαβών πιστών που κατέκλυσαν τον Ναό του Πολιούχου για τυχόν λάθη και παραλείψεις του στην άσκηση της ποιμαντορίας του.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο αναφέρθηκε στο πρόσωπο του

Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αρεθούσης κ. Ηλιού, ο οποίος διακόνησε τέσσερα έτη ως Ιερέυς στην ενορία του Αγίου Γεωργίου Βεροίας.

Επίσης, μεταξύ άλλων, επισήμανε: «Κάποιοι πιστεύουν ότι η χαρά βρίσκεται μακριά από τον Χριστό, βρίσκεται στις απολαύσεις του κόσμου και της αμαρτίας, βρίσκεται σε μία ζωή χωρίς ηθικούς φραγ-μούς. Πλανώνται όμως, γιατί η χα-ρά είναι δώρο του Θεού στον άνθρωπο και μάλιστα, όπως ο ίδιος ο Χριστός μας διαβεβαιώνει. Είναι δώρο αναφαίρετο, που δεν επηρεά-ζεται από τις ποικίλες καταστάσεις και συνθήκες της ζωής μας, ακόμη και από τις θλίψεις και τις δοκιμα-σίες. Αρκεί να ζούμε κοντά στον Χριστό. Να ζούμε μέσα στην πα-ρου-σία του και να αγωνιζόμαστε για να απο-φύγουμε την αμαρτία. Γιατί ο Θεός την αμαρτία αποστρέ-φεται, δεν αποστρέφεται τον άνθρωπο, τον αμαρτωλό. Αποστρέ-φε-ται τον εγω-στή και τον υπερή-φα-νο, γιατί πρώτα αυτός με τη συμπεριφορά του και τη στάση αγνοεί και προσβάλλει τον Θεό.»

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Μή άποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τοῦ παιδός σου, ὅτι θλί-βομαι».

Μία ολοκάρδια ικεσία απευθύνει προς τον Θεό ο ψαλμωδός Δαβίδ. Τον παρακαλεί να μην στρέψει αλ-λού το πρόσωπό του, να μην παύ-σει να επιβλέπει επ' αυτόν, να μην παύσει να ενδιαφέρεται και να με-ριμνά για εκείνον, γιατί η έλλει-ψη αυτή του δημιουργεί θλίψη και ταραχή.

Ικετεύει ο προφήτης τον Θεό ως παιδί τον πατέρα του, γιατί αισθά-νεται την αδυναμία του, συνειδη-το-ποιεί την ασθένεια του, αντιλαμ-βάνεται την αμαρτωλότητά του, η οποία μπορεί να κάνει τον Θεό να αποστρέψει το πρόσωπό του. Γνωρίζει ο ψαλμωδός τις συνέπειες που έχει για τη ζωή του ανθρώπου η εγκατάλειψη από τον Θεό, που είναι ο δημιουργός και πλάστης του, και τις εκφράζει στον προοι-μι-α--κο του ψαλμό. «Άνοιξαντός σου τήν χειρα», λέγει, «τά σύμπα-ντα πλησθήσονται χρηστότητος, άπο-στρέψαντος δέ σου τό πρόσω-πον τα-ραχθήσονται». Και αυτή την τα-ρα-χή και τη σύγχυση, την οποία προκαλεί η εγκατάλειψη και η απουσία του Θεού, η οποία είναι εξαιρετικά οδυνηρή, θέλει να απο-φύγει ο προφήτης Δαβίδ. Γι' αυτό και παρακαλεί τον Θεό να μην απο-στρέψει το πρόσωπό του.

Αυτή την ικεσία επαναλάβουμε και εμείς σήμερα μαζί με τον προφη-τάνακτα Δαβίδ προς τον Θεό. Και ομο-λογήσαμε συγχρόνως με τον τρόπο αυτό την αμαρτωλότητά μας. Ομολογήσαμε ότι έχουμε ανάγκη την παρουσία του Θεού στη ζωή μας, γιατί χωρίς τη δική του χάρη δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε.

Ομολογήσαμε ότι τον έχουμε ανά-γκη, γιατί η παρουσία του γεμίζει φως και χαρά την ύπαρξη και τη ζωή μας, που δεν υπάρχουν χωρίς αυτήν.

Κάποιοι πιστεύουν ότι η χαρά βρίσκεται μακριά από τον Χριστό, βρίσκεται στις απολαύσεις του κόσμου και της αμαρτίας, βρίσκεται σε μία ζωή χωρίς ηθικούς φραγ-μούς. Πλανώνται όμως, γιατί η χα-ρά είναι δώρο του Θεού στον άνθρωπο και μάλιστα, όπως ο ίδιος ο Χριστός μας διαβεβαιώνει. Είναι δώρο αναφαίρετο, που δεν επηρεά-ζεται από τις ποικίλες καταστάσεις και συνθήκες της ζωής μας, ακόμη και από τις θλίψεις και τις δοκιμα-σίες. Αρκεί να ζούμε κοντά στον Χριστό. Να ζούμε μέσα στην πα-ρου-σία του και να αγωνιζόμαστε για να απο-φύγουμε την αμαρτία. Γιατί ο Θεός την αμαρτία αποστρέ-φεται, δεν αποστρέφεται τον άνθρωπο, τον αμαρτωλό. Αποστρέ-φε-ται τον εγω-στή και τον υπερή-φα-νο, γιατί πρώτα αυτός με τη συμπεριφορά του και τη στάση αγνοεί και προσβάλλει τον Θεό.

Και η αποστροφή του Θεού από τον άνθρωπο γίνεται αιτία θλίψεως και μέσο παιδαγωγικό για να αφυπνισθεί και να διορθωθεί. Δεν υπάρχει πιο οδυνηρή εμπειρία για την ψυχή του ανθρώπου από την εγκατάλειψη του Θεού και από την απομάκρυνση της θείας χάριτος, ιδιαιτέρως σε όσους την είχαν γνω-ρίσει και την είχαν ζήσει προηγου-μένως.

Ο όσιος Σιλουανός την παρο-μοι-άζει με κάθοδο της ψυχής στον Άδη, όπου δεν υπάρχει φως, γιατί δεν υπάρχει παρουσία του Θεού. Και αυτή η απουσία συγκλονίζει την ψυχή του ανθρώπου και την οδη-γεί να αναζητήσει με μεγαλύ-τερο πόθο και λαχτάρα τον Θεό. Την οδηγεί στην προσευχή και στον αγώ-να για να καθαρθεί, ώστε να ελκύσει και πάλι το βλέμμα και τη χάρη του Θεού.

Και τότε η ψυχή του ανθρώπου αναπαύεται, ειρη-νεύει, αισθάνεται την ελπίδα που χαρίζει ο Θεός. Αισθάνεται τη δυ-ναμη που προσ-φε-ρει σε όποιον αγω-νίζεται. Αισθά-νεται τη βεβαιό-τητα και την ασφά-λεια ότι ο Θεός τον βλέπει, τον προστατεύει, τον ενισχύει, ότι δεν κινείται σε έναν άγνωστο και εχθρι-κο κόσμο, αλλά μέσα στο ζω-τι-κο χώρο της αγάπης και ευ-σπλαγ--χνίας του Θεού, από τον οποίο μπορεί να αναζητήσει στη-ριγμα και παρηγορία ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής του.

Και αυτό έχουμε ανάγκη όλοι μας, ιδιαιτέρως κατά την περίοδο αυτή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρα-κο-στης, στην οποία η Εκκλησία μας μας καλεί να αποδυθούμε στον αγώνα της καθάρσεως και της αρε-τής, μας καλεί στον αγώνα της νη-στείας και της μετανοίας. Γι' αυτό και παρακαλέσαμε τον Θεό να μην αποστρέψει το πρόσωπό του εξαι-τίας των αμαρτιών, που όλοι μας έχουμε, και να μην επιτρέψει να μας καταλάβει η απελπισία και η απόγνωση, την οποία κάποιες φο-ρες μας υποβάλλει ο πονηρός με σκοπό να μας απογοητεύσει, πείθο-ντας μας

ότι δεν μας ωφελεί ο αγώνας και η προσπάθεια, γιατί δεν έχουμε ελπίδα να απαλλαγούμε από κάποιες αδυναμίες ή πάθη μας. Και ακόμη τον παρακαλέσαμε να μας ενισχύει με τη χάρη του στον αγώνα της νηστείας και της μετανοίας, έτσι ώστε με τη βοήθειά του και αξιοποιώντας όλες τις ευκαιρίες που μας προσφέρει η Εκκλησία μας με τις κατανυκτικές ιερές ακολουθίες της αλλά και με τα ιερά μυστήριά της, να διαπλεύσουμε το μέγα πέλαγος της νηστείας και να αξιωθούμε να εορτάσουμε το Πάθος και την Ανάσταση του Κυρίου μας.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK